

TERRASSA SENSE RACISME

Propostes per avançar en aquest camí

- RESUM -

TERRASSA SENSE RACISME

Propostes per avançar en aquest camí

-RESUM -

Autoria:

SOS Racisme Catalunya

Disseny:

Montse Giralt

Finançament:

Ajuntament de Terrassa. Diputació de Barcelona. SOS Racisme Catalunya.

ÍNDEX

4 Introducció

6 Contextualització

8 Propostes per a la ciutat

16 Conclusions

SOS Racisme Catalunya és una associació de defensa dels Drets Humans que va néixer el 1989 fruit de la implicació de la ciutadania en la lluita contra el racisme i per la igualtat de drets i oportunitats.

És una entitat independent, democràtica i de base. La seva actuació es concreta en:

- La defensa de les persones i la denúncia de les vulneracions de drets.
- El canvi de consciències i mobilitzant la ciutadania en la lluita antiracista.
- La incidència política.

El mes de març de 2018 **l'Ajuntament de Terrassa i SOS Racisme Catalunya van signar un conveni de col·laboració** que recollia la voluntat d'ambdues parts de treballar plegades en la garantia dels Drets Humans a la ciutat, vetllant per la igualtat i

l'erradicació de qualsevol forma de discriminació.

El conveni es concreta en tres tipus d'actuacions que tenen com a objectiu l'abordatge i la prevenció de situacions de racisme a la ciutat:

- Desenvolupar a Terrassa el Servei d'Atenció i Denúncia per a víctimes de racisme (en endavant, SAID) de SOS Racisme Catalunya.
- Col·laborar en la formació del personal tècnic municipal de l'Ajuntament de Terrassa per a la prevenció de discriminacions racistes.
- Realitzar un **estudi proposicional**.

L'**objectiu** de l'**estudi proposicional** ha estat elaborar un full de ruta que permeti avançar en la prevenció del racisme i la no discriminació a la ciutat.

La **metodologia** s'ha concretat en tres fases:

La primera ha consistit en una aproximació a la ciutat a través de quatre fonts d'informació:

- Entrevistes a actors de diversos àmbits de la ciutat.
- Seguiment dels Plens Municipals des del Ple del 30 de març de 2017 fins al darrer Ple de l'any 2018.
- Anàlisi de la normativa amb especial atenció al marc municipal, però amb referències a la normativa autonòmica, estatal i internacional.
- Estudi de les situacions i/o casos de racisme i discriminació que hem atès i/o identificat al SAID.

La segona fase tenia com a finalitat la identificació de problemàtiques, preocupacions i qüestions a abordar, a partir de la informació recollida i comptant amb l'acompanyament del Servei de Ciutadania i l'experiència de SOS Racisme de 30 anys de trajectòria en la lluita contra el racisme i per la igualtat de drets.

La tercera fase ha consistit en la revisió i la recerca de pràctiques i iniciatives locals que s'hagin desenvolupat amb èxit sobre les qüestions plantejades.

El **resultat** es concreta en un seguit de propostes i mesures per a desenvolupar a nivell de ciutat, que volen ser un pas més per aconseguir una **Terrassa lliure de racisme**. Propostes i mesures que pretenen donar eines a l'Ajuntament per:

- Evitar situacions de racisme en l'actuació municipal.
- Garantir la igualtat de tracte i la no discriminació en totes les intervencions de l'Ajuntament.
- Incorporar la prevenció i l'erradicació del racisme i la discriminació com a una prioritat en tots els àmbits de la ciutat.
- Treballar, formar i donar eines al personal tècnic de l'Ajuntament perquè puguin ser garants de la igualtat de tracte i la no discriminació en la seva pràctica professional.

2.1. Breu descripció de la ciutat

Terrassa és la suma de totes les persones que hi viuen, per tant és una obvietat que és una ciutat diversa demogràficament. Podem apuntar diferents aspectes de diversitat (gènere, l'orientació sexual, l'edat, les capacitats, els interessos, etc.). Si ens centrem en l'origen, trobem una àmplia diversitat relacionada amb el lloc de naixement dels terrassencs i les terrassenques, la nacionalitat, l'ètnia, la cultura o la religió que professen.

En aquest sentit, les últimes dades diuen que quasi la meitat de la gent que viu avui a Terrassa ha nascut en alguna altra ciutat (el 17,22% de Catalunya; el 17,75% de l'Estat espanyol i el 15,39% d'un país estranger).

Si ens centrem en els terrassencs i terrassenques d'origen estranger, a la ciutat hi conviuen persones de 124 nacionalitats.

D'aquestes, hem de destacar una presència rellevant de persones amb nacionalitat marroquina, que representen el 44'88% del total de la població amb nacionalitat estrangera que viu a Terrassa, el 5,41% respecte al conjunt de la ciutat. Les altres nacionalitats més nombroses són la romanesa (0,57%), la senegalesa (0,54%), la xinesa (0,45%) i l'equatoriana (0,42%); però és cert que amb percentatges inferiors. Totes aquestes dades augmenten lleugerament si tenim en compte el lloc de naixement de la població.

Això no obstant, la diversitat d'origen i cultural no es limita a la nacionalitat de la població. A Terrassa hi ha representades almenys 8 confessions amb centres de cultes (29 esglésies protestants; 14 parròquies de l'Església catòlica; 5 oratoris islàmics; 2 salons del Regne dels Testimonis de Jehovà; 1 temple de l'Església Adventista del Setè Dia; 1 capella de l'Església de Jesucrist dels Darrers Dies; 1 entitat budista i 1 assemblea local de la Fe Bahà'í). I hi hem de sumar moltes altres comunitats i capelles catòliques i associacions d'altres confessions.

Aquestes dades evidencien que a Terrassa, a l'igual que en altres ciutats catalanes, hi viuen un alt percentatge de persones amb diferents orígens, nacionalitats, ètnies, cultures i creences etc. Aquest fet suposa un enriquiment per a la societat en conjunt però també un seguit de reptes als que les ciutats han de donar resposta. Un d'aquests reptes té a veure amb l'augment dels discursos i les pràctiques racistes a les ciutats, fet que avala la necessitat de desenvolupar instruments per prevenir i abordar les discriminacions

2.2. Casos de racisme a Terrassa assumits pel SAID: maig de 2018 - novembre de 2019

Durant aquests mesos el Servei d'Atenció i Denúncia per a víctimes de racisme (SAID) va poder assumir 13 casos de racisme que havien tingut lloc a Terrassa, tot i que les situacions identificades com a racisme han estat aproximadament una trentena. Una qüestió que no ens resulta nova i que denunciem reiteradament en els nostres informes anuals, ja que cada any més de la meitat de situacions de racisme identificades no acaben sent assumides com a cas. El motiu principal per a no denunciar, segons les dades dels darrers anys, és la desmotivació de la víctima que sol estar relacionada amb la desconfiança de que la seva denúncia serveixi i la por.

El SAID treballa amb diferents tipologies per a poder classificar els casos assumits segons els agents que discriminem i/o l'àmbit en el que es dona la discriminació.

Així doncs aquests 13 casos de racisme queden distribuïts de la següent manera:

- S'han entomat 3 casos de racisme en l'accés a l'educació, un d'ells tenia a veure amb la prohibició a una alumna de dur hijab en el centre on feia les pràctiques formatives.
- En relació a la tipologia d'agressions i conflictes entre particulars, que contempla aquells casos on les persones que intervenen tenen una relació de veïnatge, comparteixen un àmbit de convivència o d'espai públic, s'han assumit 5 casos. Tres d'ells tenen a veure amb agressions racistes (una al carrer i dues en un autobús) i l'actuació del SAID ha estat la denúncia penal acollint-nos al delictes d'odi.
- S'han gestionat 2 casos vinculats amb la tipologia de discrimi-

minació i/o abús per part de cossos policials, ambdues situacions tenen a veure amb identificacions policials discriminatòries (pràctiques il·legals segons l'ordenament jurídic espanyol, europeu i internacional) a la sortida del transport públic per part de policia nacional.

- S'ha gestionat un cas vinculat amb l'accés a serveis privats, concretament negant el dret d'admissió a una discoteca amb una motivació racista.
- 2 casos de la tipologia de discurs d'odi, un relacionat amb unes vinyetes racistes publicades en un diari local. L'altre són insults racistes a un grup de noies a través de les xarxes socials.

Casos de racisme a Terrassa assumits pel SAID maig de 2018 - novembre de 2019

Tipologia	Subtipologia	Casos
Discriminació en l'Accés a Drets	Accés a Educació	3
Agressions i conflictes entre particulars	Al carrer	3
Agressions i conflictes entre particulars	Comunitats veïnals	1
Agressions i conflictes entre particulars	Altres espais	1
Discriminació i/o Abús per part de Cossos Policials	Identificació per perfil ètnic	2
Discriminació en l'Accés a Serveis Privats	Dret Admissió	1
Discurs Odi	Mitjans de Comunicació	1
Discurs Odi	Xarxes Socials	1
TOTAL		13

3.1. Tres conceptes claus:

La **Carta Europea de Salvaguarda de Drets Humans a la Ciutat**, a la qual Terrassa es va adherir l'any 2000, es converteix en un índex temàtic que ens permet fer una aproximació als diferents àmbits de la ciutat sobre els quals volem incidir i, des d'una mirada àmplia i interseccional, fer propostes concretes que ens permetin avançar en relació a la igualtat de tracte i la no discriminació. Així la Carta esdevé un bon paraigua per poder articular mesures que pretenen millorar la prevenció i l'erradicació del racisme al municipi.

El **principi d'igualtat de tracte i de no discriminació** pot ser llegit com la part positiva i negativa d'una obligació que tenen les administracions públiques. El principi d'igualtat de tracte recull l'obligació en positiu de reconèixer la igualtat a totes les persones. El de no discriminació, l'obligació de prohibir o re-

forçar la protecció de les persones, també com a grup i col·lectiu, que històricament han quedat fora del principi d'igualtat. Tot ésser humà, amb independència de les seves característiques particulars, és des del seu naixement titular de drets i llibertats que mereixen ser respectats en les mateixes condicions que a la resta de la ciutadania. A més, existeixen un conjunt d'instruments jurídics que prohibeixen qualsevol tipus de discriminació per raó de naixement, origen ètnic o cultural, religió, orientació i identitat sexual, gènere i expressió de gènere, opinió, ideologia, discapacitat, posició social o econòmica, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

El **racisme** és una forma d'exclusió, segregació, discriminació o agressió a les persones per motiu del seu origen ètnic o nacional, pel color de la pell, per creences religioses, pràctiques culturals o de qualsevol altra mena. No és només una ideologia, sinó que és una pràctica sistemàtica i rutinària que es fa necessària per mantenir una estructura de poder basada en l'hegemonia cultural occidental. El racisme es manifesta en les relacions institucionals i també en les relacions quotidianes, es produeix i reprodueix constantment. És estructural, amb arrels profundes en un passat d'esclavitud, espoli, usurpació, dominació i explotació en el context de la modernitat colonial.

3.2. Les propostes:

A continuació destaquem les propostes més rellevants per cadascun dels àmbits seguint l'estructura temàtica que planteja la Carta Europea de Salvaguarda de Drets Humans a la Ciutat.

I. Disposicions generals de la Carta de Salvaguarda

El **dret a la ciutat** és un concepte abstracte i ideològic en el qual s'emmarca la garantia i protecció dels drets humans a la ciutat, i també el paper de les autoritats locals com a garants d'aquests drets. A l'espai públic, així com en altres escenaris de relacions socials, en ocasions tenen lloc casos de discriminació i agressions amb motivació racista que són protagonitzades per persones que comparteixen un àmbit de convivència. A més de les situacions de racisme perceptiu a què moltes persones s'enfronten en el seu dia a dia (carrer, botigues, transport, feina, escola, etc.).

PROPOSTES RELACIONADES

1. Generar espais de trobada i d'intercanvi que fomentin el co-neixement entre les persones.
2. Promoure campanyes i accions informatives i formatives sobre aquells aspectes i temes concrets que construeixen la diversitat cultural, religiosa i ètnica de la ciutat.
3. Fer xarxa entre entitats, col·lectius i ciutadania que no parteixin de la sectorialitat i especificitats de cadascú, sinó que busquin el denominador comú com a ciutadans i ciutadanes

que comparteixen i configuren una ciutat.

4. Garantir que les intervencions de mediació comunitària tinguin en compte l'eix del racisme, perquè aquest condiciona d'una manera concreta els conflictes de convivència que es puguin donar.
5. Recollir la possibilitat que l'Ajuntament de Terrassa es personi com acusació popular en aquells casos més greus de discriminació i/o agressió entre particulars.
6. L'Ordenança de Convivència Democràtica a la Ciutat és una normativa que recull la possibilitat d'intervenir en conflictes i comportaments discriminatoris amb motivació racista que tenen lloc a l'espai públic, i dota l'Ajuntament de la competència de sancionar aquest tipus de conductes, entre altres qüestions:
 - Fer un estudi sobre el tipus d'infraccions que es donen a l'espai públic, recollint aquelles que tenen a veure amb el racisme.
 - L'Ordenança dona competències a la Policia Municipal, com a policia administrativa, per a fer complir la normativa. La intervenció de la Policia en aquest àmbit pot esdevenir un espai privilegiat per a la identificació de situacions de racisme.
7. Definir un pla de treball entre el Servei de Suport a les Comunitats Veïnals i el Servei d'Atenció i Denúncia per a víctimes de racisme.

La **llibertat deambulatòria** es veu restringida amb les identificacions policials basades en el perfil ètnic que es donen a l'espai públic. Són pràctiques il·legals, que a més criminalitzen la diferència: normalitzen el control policial d'uns grups específics, recreen una sensació d'inseguretat i vinculen l'aparença física no occidental amb l'incompliment de la norma.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Reconèixer l'existència i la dimensió real dels controls d'identitat per perfil ètnic.
2. Valorar la viabilitat d'un projecte pilot amb la Policia Municipal que, entre altres, inclogui:
 - Formació sobre el concepte de "sospita raonable" per unes identificacions efectives que respectin el principis d'igualtat i no discriminació.
 - Recollida de dades sobre les identificacions, per assegurar un treball d'explotació estadística per conèixer l'efectivitat de les identificacions.
 - Promoció d'espais d'intercanvi entre les comunitats més afectades pel control identitari i els cossos policials.

El **dret a la llibertat religiosa** està recollit en diversos instruments jurídics, però això no garanteix el seu exercici i desenvolupament, per exemple qüestions relacionades amb la vestimenta a l'espai públic, a equipaments públics, a la feina, als comerços, etc.; les especificitats alimentàries en equipaments i recursos públics (centres educatius, centres assistencials, etc.); o les limitacions per garantir la llibertat religiosa en el moment de la mort.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Enfortir i visibilitzar el programa del Servei de Ciutadania de l'Ajuntament que vetlla pel respecte a la llibertat religiosa de forma transversal en l'acció municipal.
2. Revisar la normativa dels equipaments municipals en relació a l'accés a les instal·lacions i la vestimenta.
3. Conèixer quina és la realitat en relació a l'oferta alimentària

i la diversitat religiosa als equipaments i serveis públics municipals.

4. Estudiar la possibilitat de fer una normativa específica, als centres de titularitat o de gestió municipal, perquè ofereixin un menú que respecti la diversitat religiosa i de creença.

Protecció dels col·lectius, ciutadans i ciutadanes més vulnerables. Quan socialment s'assumeixen les situacions de racisme és difícil decidir denunciar, i no denunciar provoca una major invisibilitat. Una realitat que es veu agreujada si a nivell institucional no s'acompanya les persones que han estat víctimes de racisme.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Garantir que les víctimes puguin denunciar la vulneració patida per restituir el dret:
 - Campanyes de difusió i sensibilització.
 - Promoure un xarxa fiable de serveis d'atenció a víctimes de delictes d'odi i discriminació.
2. Mesures organitzatives per l'aplicació del procediment sancionador perquè la persona afectada, les organitzacions especialitzades o els col·lectius implicats puguin denunciar i/o posar en coneixement els fets.
3. Garantir la recollida de dades, la seva sistematització, anàlisi i publicació regular.
4. Buscar els mecanismes dins la competència i àmbit municipal (mocions, decrets, ordenances i altres eines de la normativa local) que vetllin per garantir un tracte igualitari i no discriminatori en tots els àmbits, serveis, programes i actuacions de l'Ajuntament. I fer-ho des d'una perspectiva àmplia que contempli tots els eixos de discriminació.

II. Drets civils i polítics de la ciutadania local

Dret a votar i a ser votat. A Catalunya, al voltant del 15% de la població no té dret a vot perquè no té nacionalitat espanyola. El dret a vot és a més una eina fonamental perquè les persones amb nacionalitat estrangera puguin fer-se visibles com a part de la ciutadania i identificar-se amb un projecte de societat i d'estat, i és també una forma per revertir el racisme institucional i social. En aquest punt també cal remarcar que persones que no tenen dret a vot, o els col·lectius als quals pertanyen, en ocasions es converteixen en protagonistes del discurs discriminatori que molts partits utilitzen per guanyar vots.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Fer un estudi sobre la participació a les eleccions municipals de la població amb nacionalitat estrangera amb dret a vot a les municipals, a partir de l'anàlisi de les dades del cens electoral i del padró.
2. Promoure una campanya comunicativa prèvia a les eleccions municipals per informar i acompanyar a les persones amb nacionalitat estrangera perquè s'inscriguin al cens electoral.
3. Fer un seguiment dels discursos, propostes i programes dels grups municipals durant l'activitat política (Plens, comunicació i actes polítics, campanyes electorals, etc.) per identificar posicionaments i propostes discriminatòries i racistes, amb especial atenció al discurs d'odi, punible i no punible.

La **participació política**, més enllà del vot, significa sentir-se part d'una societat i voler-se implicar en la seva millora i transformació, però és imprescindible que les persones es sentin re-

conegudes pels altres i en aquest sentit l'administració hi té un paper important.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Revisar els protocols de funcionament dels espais i mecanismes de participació municipal per garantir que aquests vetllin per ser representatius de tota la ciutadania.
2. Promoure mesures per garantir una participació diversa i representativa de la ciutadania de Terrassa.
3. Promoure espais de trobada ciutadana on, des d'una mirada interseccional, es reflexioni sobre qüestions globals i estructurals, per exemple sobre el model de ciutat.
4. Davant la creació prevista d'allò que en altres municipis es coneix com a consell municipal d'immigració, cal garantir que es converteixi en un espai de transversalitat, en el qual participin representants de tots els àmbits de la ciutat, per assegurar un debat global sobre el model de ciutat i no només en relació a qüestions sectorials.

III. Drets econòmics, socials, culturals i ambientals de proximitat

Dret educació. L'escola s'ha d'entendre com un espai de socialització i de creixement personal, que forma persones lliures i iguals. Així, l'escola esdevé una aliada per a plantejar actuacions per prevenir i erradicar la discriminació i el racisme i per promoure la igualtat de tracte i la diversitat. Però a la vegada és també un espai on es desenvolupen situacions de racisme i altres tipus de discriminació.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Programar tallers de difusió sobre el SAID per a la comunitat educativa amb l'objectiu que puguin identificar possibles situacions de racisme a l'escola.
2. Impulsar una xarxa d'escoles (antiracistes, per la interculturalitat o per la igualtat i la no discriminació) que es comprometin a treballar en aquest àmbit.
3. Promoure el treball coordinat entre Mossos i el SAID amb els centres d'educació secundària per donar a conèixer el "Protocol per a la identificació situacions de bullying" també amb la perspectiva de motivació racista.

Dret al treball. El dret a un treball digne esdevé una qüestió rellevant que influencia altres àmbits de la vida, i la discriminació racista és una realitat en l'àmbit laboral, que en moltes ocasions resta invisibilitzada per la por de perdre la feina si es denuncia. Al SAID els tipus de discriminació que identifiquem en aquest àmbit responen, sobretot, a casos de mobbing laboral i de discriminació en l'accés (ofertes laborals discriminatòries i/o tracte discriminatori durant l'entrevista). En ocasions també hem rebut casos de racisme i discriminació que tenen a veure amb dificultat d'accés i/o tracte discriminatori en el marc d'unes pràctiques formatives en un centre de treball.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Promoure una campanya informativa dirigida a les empreses de la ciutat, i altres agents ocupadors municipals, sobre la normativa que garanteix el respecte a la llibertat religiosa i de culte en relació a l'accés i gaudi d'altres drets, com és el del treball.

2. Promoure mesures dirigides a col·lectius específics que per la seva vulnerabilitat troben majors dificultats en l'accés i/o en el manteniment d'un treball digne:
 - Buscar solucions que garanteixin que les persones que no tenen permís de treball puguin fer les pràctiques formatives dels estudis que estan cursant.
 - Valorar la possibilitat d'oferir des de l'Ajuntament contractes de feina a aquelles persones que es troben en situació irregular, sobretot aquells casos de veïns i veïnes que es troben amb irregularitat sobrevinguda.
3. Fer un estudi sobre el perfil centrat en l'eix orígens dels treballadors i treballadores municipals dels diferents àmbits, departaments, serveis i programes de la ciutat.
4. Valorar la possibilitat d'incloure en les ofertes laborals del propi Ajuntament -també en els contractes de licitació, sub-contractació de serveis o contractes de gestió- com a requisits o aspectes a valorar, la diversitat d'orígens dels treballadors i treballadores.

Dret a l'habitatge. És un dret en gran mesura desproveït de contingut, ja que l'Estat no aconsegueix els deures necessaris perquè es faci efectiu. I delega l'adquisició d'habitatge a actors privats en l'escenari del lliure mercat. A aquesta situació cal sumar-hi encara una problemàtica més, que és la que pateixen les persones migrants o racialitzades¹, o les que pertanyen a minories culturals o religioses: la discriminació racista en l'accés a l'habitatge duta a terme per immobiliàries i propietaris, tant pel

¹ Sovint el terme raça ha estat desplaçat per altres denominacions. Termes com «cultura» o «ètnia» han substituït conceptualment el terme «raça», sense que s'hagi problematitzat la lògica de fons, és a dir, sense que el vertader significat i jerarquització racial hagin estat abordats. El racisme continua vigent com a forma de classificar els éssers humans en una escala jeràrquica, on els considerats blancs ocupen la posició superior. En aquest document, s'empra el terme "racialitzat" per fer referència a la inferiorització de determinats col·lectius o persones per raó de raça, ètnia, nacionalitat, origen, cultura i/o religió.

que fa a la compra com al lloguer, tot i que són més nombroses en el cas del lloguer.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Elaborar un diagnòstic per identificar i documentar situacions concretes de discriminació racista en l'accés a l'habitatge.
2. Promoure un canvi en l'actuació de les agències immobiliàries pel que fa a la discriminació en l'accés a l'habitatge.
3. Estudiar aquelles ocasions en què l'Ajuntament podria actuar per a disminuir les dificultats en l'accés a l'habitatge per a col·lectius vulnerabilitzats, també, per altres eixos de discriminació (com per exemple, reduir o eliminar la taxa dels informes de disponibilitat i adequació de l'habitatge per al reagrupament familiar; o considerar l'empadronament com a únic requisit per accedir a prestacions socials en matèria d'habitatge).

El **dret al lleure** significa oferir espais educatius de caràcter integral que contemplin totes les dimensions personals. Té grans potencialitats com a espai de trobada, coneixement i intercanvi entre la ciutadania per millorar la cohesió social. No obstant això, el lleure també es pot convertir en un espai de desigualtat, quan per exemple es tracta d'activitats que suposen un cost, i no tothom hi pot accedir.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Potenciar l'accés de les persones que poden tenir dificultats econòmiques o d'altres tipus, al conjunt d'activitats que ofereix la ciutat sobretot aquelles que són municipals.
2. Buscar opcions innovadores i creatives per garantir la di-

versitat de perfils en les activitats de lleure municipals, que parteixin i/o promoguin la mobilitat dels veïns i veïnes per participar en l'oferta municipal a tots els barris de la ciutat.

En relació amb els **drets dels consumidors** les situacions de discriminació en ocasions són considerades de menor importància perquè no afecten de manera directa drets fonamentals o no suposen una agressió física greu.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Iniciar processos de reclamació administrativa perquè les administracions competents apliquin processos sancionadors en cas de discriminació racista.
2. Desenvolupar una campanya de sensibilització dirigida a empreses i comerços de la ciutat que vulguin posar en valor la no discriminació i la igualtat de tracte.

IV. Els drets relatius a l'administració democràtica local

Eficàcia dels serveis públics. Garantir una intervenció municipal que vetlli per la no discriminació i la igualtat de tracte en tots els àmbits, departaments i programes de l'Ajuntament és un objectiu de gran dimensió; però resulta imprescindible que aquest objectiu formi part de les agendes polítiques municipals i que es prioritzi dissenyar i desenvolupar un pla de treball a curt, mig i llarg termini per avançar en aquesta qüestió.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Canviar les males praxis i proposar nous protocols i models d'intervenció.
2. Oferir eines a les persones professionals per a donar resposta a les problemàtiques que identifiquen en la seva pràctica i que tenen a veure amb l'eix del racisme.
3. Plantejar a la Sindicatura de Greuges de la ciutat que en les seves intervencions inclogui l'eix de discriminació per orígens, tant pel que fa al registre com en la seva actuació.

V. Mecanismes de garantia dels drets humans de proximitat

En relació a l'**administració de justícia local** les ciutats poden tenir un paper clau a l'hora de desenvolupar polítiques de millora en l'accés dels ciutadans i les ciutadanes al Dret i a la Justícia. Cal tenir en compte el desconeixement de bona part de la ciutadania en relació amb l'administració de justícia.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Estudiar la possibilitat d'impulsar una prova pilot sobre Justícia restaurativa davant situacions de discriminació i delictes d'odi amb motivació racista.
2. Promoure accions per assegurar un major coneixement de la ciutadania sobre l'administració de justícia, com per exemple, amb l'elaboració i la difusió de materials informatius.

La **polícia de proximitat**, com a cos de seguretat pública, tenen un paper rellevant en qüestions vinculades a garantir la convivència, preservar els drets i les llibertats de les persones, així com també en relació amb la seguretat i amb la prevenció de delictes o faltes. I per a fer-ho, entre altres, la societat els cedeix la gestió de la força. És per aquest motiu que resulta imprescindible que els agents de policia estiguin altament qualificats per poder intervenir com a agents de seguretat i convivència.

PROPOSTES RELACIONADES

1. Formar la Policia Municipal en la millora de la pràctica professional sobre possibles situacions de racisme i discriminació.
2. Plantejar una col·laboració regular entre la Unitat d'Atenció a la Víctima de la Policia Municipal i el SAID per valorar la incorporació de l'eix o motivació racista en l'atenció a les víctimes.
3. Disposar d'un sistema per al registre i anàlisi de situacions i casos de discriminació racista.
4. Davant situacions on l'agent del cos policial és responsable d'una discriminació i/o abús, prendre les mesures necessàries d'identificació, prevenció, sanció i reparació de la persona afectada: garantir una investigació interna diligent i assegurar la protecció de la víctima en aquests processos i evitar situacions de revictimització.

Per concloure i amb la intenció de posar reptes o horitzons conjunts, proposem un nou full de ruta: si volem una societat on el racisme no tingui cabuda, on totes les persones visquin en igualtat de drets i oportunitats, sense ser discriminades per raó de color de pell, origen nacional o ètnic, cultura o religió, cal abans una ciutadania mobilitzada, que no deixi cap discriminació sense resposta, que vetlli pels drets de totes les persones i que posi en valor l'intercanvi cultural d'igual a igual; per tant, esdevé imprescindible:

- La responsabilitat activa de tothom en la lluita antiracista.
- L'acompliment dels estats de la seva l'obligació de respectar, protegir i garantir els drets; la denegació de drets per raó d'origen, religió o cultura és racisme.
- La globalitat i la transversalitat: canvis estructurals i profunds.
- La universalització de la ciutadania deslligada de la nacionalitat, que és fonamental per a una democràcia inclusiva i plural.

S.O.S. RACISME